

Esil

– imbatça · 04 Şubat 2022

//

.
. .
. .

ay

zifır

içim kış

ışıklar kör

geceler cellat..

gittiğin uzağım bil

kokun içimde kurşun

hangi namluya sürüldün,

hangi mevsimlere büründün

solduğum, solduğum hiçbir gün

alışamadı asla karışamadı yokluğuna

bir kucak yetemez bin dudak ol öyle gel

tutkudur aşkın dikenine yediveren hürmeti

kış olsa da içim olsa da geceler celladım yine de sen düşlerimin

yegane işgalci kırsağsın esil... savur şimdi yevelerini cennetimin

çayırlarına sür sürebildiğin salyalarını tenim otağına, kurağına

ay

zifır

içim kış

ışıklar kör

geceler cellat..

suya köle ateşim

estikçe içime esenim

aşktan öte can bildiğim

gülüşüne bin dem çektğim

kuşatırken gölgeler bedenimi

üşüyorum seni tenim sancısında

aşkın aurası, meleklerimin tanrıçası

ellerinde bir avuç gün, bin avuç güneşle gel

olsa da aklım harabe cinnet geçiriyor olsa da mürekkebirdeki aç,
susuz kelimelerim, alev olup yansa da dizelerimdaki asi gelincikler
sükutunda gelesine hep şiir ol esil olurum ben gelmeyişinin kölesi.

.
. .
//

ilhanaşıcışubatıkibinyirmiiki